

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **M.**, bývajúcej v K., zastúpenej JUDr. I., advokátom so sídlom v B., proti žalovanej **M. s.r.o.**, so sídlom v K., zastúpenej JUDr. V., PhD., advokátkou so sídlom v K., **o ochranu osobnosti**, vedenej na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 6 C 206/2006, o návrhu žalovanej na doplnenie uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 16. júla 2009, sp. zn. 3 Cdo 2/2009, takto

r o z h o d o l :

Návrh na doplnenie uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 16. júla 2009, sp. zn. 3 Cdo 2/2009, **z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolačný súd“) uznesením zo 16. júla 2009, sp. zn. 3 Cdo 2/2009, dovolanie žalobkyne odmietol a žalovanej nepriznal náhradu trov dovolacieho konania.

Návrhom z 20. augusta 2009 požiadala žalovaná o vydanie doplňujúceho uznesenia (§ 166 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 167 ods. 2 O.s.p.), dôvodiac tým, že s rozhodnutím dovolacieho súdu o trovách konania nemožno súhlasiť. Uviedla, že o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd i bez návrhu. Nesplnenie povinnosti advokáta vyčíslieť trovy konania pred vyhlásením rozhodnutia má len poriadkový charakter, preto nemá mať vplyv na priznanie náhrady trov konania.

Dovolačný súd po preskúmaní návrhu na vydanie doplňujúceho uznesenia dospel k záveru, že je nedôvodný, preto mu nemožno vyhovieť.

Ustanovenie § 166 ods. 1 O.s.p. umožňuje súdu doplniť rozsudok či uznesenie (§ 167 ods. 2 O.s.p.) len vtedy, ak ním nerozhodol o celom predmete konania. Doplnením sa teda vybavuje len tá časť predmetu konania, o ktorej bol súd povinný rozhodnúť, ale ktorú opomenul. O taký prípad v prejednávanej veci nejde, pretože dovolací súd vo výroku svojho uznesenia zo 16. júla 2009 obsiahol celý predmet dovolacieho konania vrátane otázky náhrady jeho trov.

V súvislosti s námietkami žalovanej dovolací súd dáva do pozornosti predovšetkým ustanovenie § 151 ods. 1 prvej veta O.s.p., podľa ktorého o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd (len) na návrh, a to spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Ak by žalovaná (napr. vo svojom vyjadrení k dovolaniu) podala návrh na priznanie náhrady trov dovolacieho konania, hoci bez ich vyčíslenia, dovolací súd by postupoval v zmysle § 151 ods. 4 O.s.p. Keďže žalovaná taký návrh nepodala, dovolací súd jej náhradu trov dovolacieho konania priznať nemohol. Nemožno súhlasiť ani s tvrdením, že nesplnenie povinnosti vyčíslieť trovy konania má len poriadkový charakter. Nepriznanie náhrady trov konania je totiž pri splnení predpokladov podľa § 151 ods. 2 O.s.p. vzhľadom k formulácii tohto ustanovenia (zákonodarca použil termín „neprizná,“ ktorý neumožňuje súdu rozhodnúť inak) jediným možným dôsledkom ich nevyčíslenia účastníkom v zákonnej lehote troch pracovných dní od vyhlásenia rozhodnutia (resp. od doručenia výzvy súdu v zmysle § 151 ods. 4 O.s.p.).

Vzhľadom na to, že pre vydanie doplňujúceho uznesenia neboli splnené zákonné podmienky, dovolací súd návrh žalovanej zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. septembra 2009

JUDr. Daniela S u č a n s k á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková